

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 3C/48/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8617204612
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Bejdová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2019:8617204612.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, sudkyňa JUDr. Anna Bejdová, v spore žalobcu: P. O., rod. V., nar.XX.XX.XXXX, bytom G. U. XXX, národnosť P. štátny občan SR, zastúpený Mgr. Matúš Macko, advokát, Advokátska kancelária so sídlom Karpatská 804/10, 089 01 Svidník p r o t i žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803 zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

I. Z r u š u j e rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava, sp. zn. A z XX.XX.XXXX.

II. P r i z n á v a žalobkyni zo strany žalovaného nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok z návrhu v sume 331,50 eur na účet prevádzkovateľa systému a to do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou zo dňa 30.11.2017 domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Q. pre arbitráž, so sídlom Z. 2, XXX XX K., sp. zn. A. XXXXX/XX zo dňa XX.XX.XXXX.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že rozhodcovský súd vyhovel žalobe žalovaného v celom rozsahu a zaviazal žalobkyňu na zaplataenie sumy 4 029,41 eura, úroku z omeškania vo výške 178,85 eura, úroku z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 4 029,41 eura od 20.10.2015 do zaplataenia, trov rozhodcovského konania pozostávajúcich z poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 252,49 eura a trov právneho zastúpenia žalobcu vo výške 383,74 eura, to všetko spoločne v mesačných splátkach vo výške 30,00 eur splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci na účet žalobcu s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k poslednému dňu v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozhodnutia, až do úplného zaplataenia dlhu, a to pod následkom straty výhody splátok a výkonu rozhodnutia v prípade nezaplataenia, čo i len jednej splátky riadne a včas. Žalobou o zrušenie rozhodcovského rozsudku žalobkyňa napáda všetky výroky rozhodcovského rozsudku, a to z dôvodov podľa § 45 ods. 1 písm. e/, g/, i/ a l/ zák. č. 335/2014 Z.z. (ďalej len ZoSRK), teda je tu dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, v konaní nebol správne zistený skutkový stav, stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. ZoSRK

bol zákonodarcom prijatý pre potrebu samostatnej právnej úpravy spotrebiteľského rozhodcovského konania, ktorá vyplynula zo súčasného nelichotivého stavu a skutočnosti, že za posledné obdobie expandoval výskyt negatívnych skúseností s činnosťou rozhodcovských súdov v spotrebiteľských sporoch. Tak je to uvedené v dôvodovej správe k ZoSRK. Rozhodcovský súd absolútne rezignoval na svoje povinnosti, ktoré mu z novej právnej úpravy vyplývajú. Ochránil ekonomické záujmy dodávateľa a ignoroval špecifické postavenie žalobkyne ako spotrebiteľa, teda nepomerne slabšej strany oproti veriteľovi. Podľa § 28 ods. 6 ZoSRK: „Stály rozhodcovský súd je povinný aj bez návrhu spotrebiteľa preskúmať či vymáhaný nárok nie je založený na neprijateľnej zmluvnej podmienke alebo na zmluvnom dojednaní, ktoré je v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa. Stály rozhodcovský súd je povinný prihliadať aj na iné dôvody neplatnosti právneho úkonu, na ktoré by súd prihliadal aj bez návrhu.“ Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2/ zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len ZoSÚ). Podľa ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere, okrem všeobecných náležitostí podľa OZ, musí obsahovať: - adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 9 ods. 2 písm. c/ ZoSÚ), výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ). Podľa ZoSÚ sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1 (§ 11 ods. 1 písm. a/ ZoSÚ). Podaním z 13.04.2012, označeným ako vyhlásenie splatnosti Pôžičky a oznámenie o Začatí výkonu zabezpečovacieho prevodu práva došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pôžičky. Rozhodcovskému súdu bola žaloba o zaplatenie 4029,41 eura doručená dňa 14.07.2017, tj. po uplynutí všeobecnej 3-ročnej premlčacej doby podľa OZ. Od 01.05.2014 bol novelou č. 102/2014 Z.z. do zákona č. 250/2007 Zb. o ochrane spotrebiteľa zavedený § 5b podľa ktorého: „Orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.“ Orgán, ktorý rozhoduje o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy musí, vzhľadom na vyššie uvedené, ex-offo prihliadať na premlčanie a nepriznať nárok, ktorý je uplatnený po uplynutí príslušnej premlčacej doby. Žalobkyňa je presvedčená o tom, že rozhodcovský súd zanedbal svoje povinnosti, keď z úradnej povinnosti neprihliadol na premlčanie a priznal v rozhodcovskom konaní žalobcovi celú ním uplatnenú pohľadávku. Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, je formulár, ktorý vopred pripravil veriteľ a žalobkyňa nemala možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť jeho obsah. Takto predformulovaná Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Jej právny význam a dôsledky sú pre väčšinu spotrebiteľov neznámymi kategóriami. Pred podpísaním predmetnej dohody žalobkyňa nebola s jej obsahom oboznámená. Rovnako aj spotrebiteľská rozhodcovská zmluva je vopred pripravený formulár, ktorý žalobkyňi bol žalovaným predložený na podpis bez toho, aby jej boli vysvetlené následky uzavretia takejto rozhodcovskej zmluvy, ako neprijateľná, je táto zmluvná podmienka absolútne neplatná. Uzatvorenie takejto dohody je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej ZOS), pretože pri uzatváraní Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach neboli dodržané princípy dobromyseľnosti, čestnosti a žalobcom boli využité - omyl a lesť v snahe dosiahnuť uznanie premlčaného záväzku a vnútiť žalobkyňi rozhodcovskú zmluvu. Citované ustanovenie je jedinou explicitnou definíciou dobrých mravov v našom právnom poriadku. Podpisom formulárovej Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach sa zhoršilo postavenie žalobkyne a uzatvorenie tejto dohody jej privodilo značnú ujmu, čo je v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 OZ. Iniciatíva k uzatvoreniu takejto dohody neprišla zo strany žalobkyne. Okolnosti, za ktorých žalovaný uzatvára so spotrebiteľmi formulárove Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach (po vynútenej návšteve splnomocnenej osoby žalobcu, s vysvetlením, že ide iba o dohodu o splátkach dlhu) je potrebné považovať za nekalú obchodnú praktiku a posudzovať ju najmä podľa ust. § 8 ods. 4 ZOS. Uznanie dlhu je jednostranný, hmotnoprávny a adresný právny úkon. V prípade keď ho dodávateľ „nadiktoval“ do Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, ide o to viac o neprijateľnú zmluvnú podmienku a nekalú obchodnú praktiku. Všetko čo je v takejto zmluve (Dohode o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach) podlieha ex offo súdnej kontrole. Nemožno poskytnúť súdnu ochranu právu, ktoré je uplatňované po použití nekalej obchodnej praktiky a je v rozpore s

dobrymi mravmi (§ 3 ods. 1 OZ). Na podporu svojich tvrdení ohľadom nekalej obchodnej praxi zo strany žalovaného a neprijateľnosti Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach súdu žalobkyňa predložila rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 8MCdo/1/2014, z 30.03.2015. Táto dohoda je považovaná za nekalú obchodnú praxi zo strany obchodníka, kedy pod zámenkou ponuky splátkového kalendára bol žalobkyni na podpis predložený formulár, prijatím ktorého uznala svoj už premlčaný dlh, aj keď o tom nemala vedomosť. Na základe uvedeného sa žalobkyňa domáhala, aby súd zrušil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava, sp. zn. SRSAspA 01830/17 zo dňa 21.08.2017.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 19.12.2017 uviedol, že má za to, že nie sú splnené dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle ust. § 45 ods. 1 je zákon č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len ZSRK) nakoľko ich naplnenie žalobca nijakým spôsobom nepreukázal. Žalovaný má za preukázané, že dňa 14.06.2010 uzatvoril žalobca so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. (ďalej ako právny predchodca žalovaného) „Zmluvu a Zmluvu o zabezpečení č. 120102608 (ďalej len Zmluva) na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý predmet financovania Volkswagen Passat. Podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti boli upravené v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy. Na základe uvedeného žalovaný zastáva názor, že Zmluva obsahovala všetky zákonné náležitosti. Výsledkom mimosúdnych rokovaní bola vôľa a ochota dlžníka (žalobcu) predmetnú pohľadávku uhradiť, avšak z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov nebolo v jeho možnostiach pohľadávku uhradiť v celosti. Žalovaný poskytol možnosť žalobcovi uhradiť pohľadávku v splátkach a zaslal žalobcovi Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach (ďalej len „Dohoda“), zároveň predložil žalobcovi na podpis aj rozhodcovskú zmluvu. Žalobca jednotlivé dokumenty vyplnil a podpísal dňa 09.12.2015. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že rozhodcovská zmluva bola podpísaná päť rokov po uzatvorení Zmluvy. Obsah Dohody ako aj rozhodcovskej zmluvy bol dodávateľom (žalovaným) síce vopred pripravený, čo však nie je v zmluvných vzťahoch ničím výnimočným, pretože návrh zmluvy, resp. zmluvu v písomnej podobe vždy musí niektorá zo zmluvných strán pripraviť, aj keď žalovaný v rozhodcovskom konaní (žalobca súdnom konaní) na obsahu dohody alebo zmluvy nijakým spôsobom neparticipoval. Žalovaný je názoru, že rozhodcovská zmluva neobsahovala žiadne neprijateľné zmluvné podmienky štandardným spôsobom vysvetlila podstatu rozhodcovského konania a dala možnosť výberu spotrebiteľovi rozhodcovskú zmluvu podpísať, resp. nepodpísať. Nakoľko žalobca doposiaľ nepreukázal, že bol predmetnú rozhodcovskú zmluvu nútený podpísať, má žalovaný zato, že rozhodcovská zmluva je platná a neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky. Žalobca podpisom Dohody uznal záväzok uvedený v bode 2a s podpisom rozhodcovskej zmluvy súhlasil, aby sa predmetná vec prejedнала pred príslušným rozhodcovským súdom. Žalobca mal právo odmietnuť, rozhodcovskú zmluvu, avšak návrh prijal. Z uvedeného dôvodu nemožno rozhodcovskú zmluvu považovať za neprijateľnú podmienku. Žalobca mal možnosť výberu a nebol ničím nútený, podpis rozhodcovskej zmluvy alebo Dohody nebol podmienený podpisom iných dokladov, napr. poskytnutím úveru, vyplatením peňažných prostriedkov. Zo samotného znenia rozhodcovskej zmluvy, ktorá nie je obsahovo obširná vyplýva právo žalobcu jednak na výber rozhodcovského súdu, možnosť odstúpenia od rozhodcovskej Zmluvy a v neposlednom rade aj možnosť odmietnutia rozhodcovského konania. Z uvedeného dôvodu nemožno rozhodcovskú zmluvu považovať za neprijateľnú podmienku. Na základe uvedeného má žalovaný za preukázané, že došlo k platnému uzatvoreniu rozhodcovskej zmluvy. Uzavretie Dohody ako aj rozhodcovskej zmluvy nie je časovo limitované, a teda podľa názoru žalovaného mal žalobca dostatok času aby si jednotlivé dokumenty prezrel. Oboznámil sa s nimi a podľa svojej vôle tieto dokumenty vyplnil v prípade, že s ich obsahom súhlasí. Uvedené dohodnuté splátky žalobca rovnako ako podmienky dohodnuté v pôvodnej Zmluve opätovne porušil, nakoľko neuhrádzal dohodnuté splátky riadne a včas. V tejto súvislosti žalovaný poukazuje na to, že i ústupky voči dlžníkovi (žalobcovi) musia mať svoje medze a nie je možné v rámci mimosúdneho riešenia pohľadávky neustále odkladať splatnosť existujúceho záväzku najmä v prípade ak dlžník prejaví snahu uhradiť svoj dlh, ktorý záväzne uzná a následne dohodu poruší bez splnenia dohodnutej splátky. Podľa Uznesenia Krajského súdu v Nitre zo dňa 28.01.2016, sp.zn.: 9CoE/265/2015 „ z rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že povinní ju podpísali v čase, kedy už existoval ich záväzok. Okrem toho z tlačiva vyplýva aj poučenie o rozhodcovskom konaní, a preto sa odvolací súd nemohol stotožniť s názorom súdu prvého stupňa o tom, že rozhodcovský súd založiť svoju právomoc na neplatnej rozhodcovskej zmluve. Z rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že spotrebiteľ mal možnosť neprijať rozhodcovskú zmluvu, ako aj táto rozhodcovská zmluva bola podpísaná obidvoma zmluvnými stranami. Pokiaľ teda právomoc rozhodcovského súdu bola založená na platnom zmluvnom

dojednaní, je nesporné, že rozhodcovský rozsudok ako celok bol vydaný v súlade so zákonom.“ Podľa Uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn.: 43CoE/372/2013 zo dňa 21.11.2013, v predmetnom prípade rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc na vydanie exekučného titulu od Rozhodcovskej zmluvy uzavretej medzi oprávneným a povinným dňa 17.01.2011. Zo samostatne uzavretej Rozhodcovskej zmluvy, ktorá nie je súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere je zrejmé, že ide o medzi zmluvnými stranami dohodnutý spôsob riešenia možných sporov vyplývajúcich zo zmluvy o revolvingovom úvere. Skutočnosť, že spotrebiteľská zmluva, t. j. Zmluva o revolvingovom úvere bola oprávneným vopred pripravená na predtlačenom tlačive, a teda spotrebiteľ ju nemal možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť ešte nezakladá predpoklad, že tomu tak bolo aj pri uzatváraní Rozhodcovskej zmluvy. Táto bola uzatvorená medzi účastníkmi na zvláštnom liste a teda individuálne. Aj keď bola Rozhodcovská zmluva oprávneným ako veriteľom vopred pripravená, pre dlžníka na samostatnom liste do ktorého sa dopĺňajú požadované údaje, mal dlžník možnosť túto odmietnuť bez toho, aby zmaril uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere.“ V zmysle Uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k.: 1CoE/328/2013-38 zo dňa 10.12.2013 „ Z predloženého spisu však odvolací súd zistil, že rozhodcovská zmluva (nie rozhodcovská doložka) je uzatvorená na samostatnom liste podpísanom oprávneným aj povinným dňa 24.01.2011. Rozhodcovskú zmluvu z uvedeného dôvodu nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko bola individuálne dohodnutá a obsahom rozhodcovskej zmluvy je aj možnosť povinného bod 7 rozhodcovskej zmluvy odstúpiť od tejto zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy. Rozhodcovskú zmluvu na základe uvedeného podľa názoru odvolacieho súdu nemožno považovať za neprijateľnú podmienku podľa § 52 a nasl. OZ.“ Obdobný záver vyslovil aj Krajský súd v Žiline č. k.: 8CoE/4/2014-42 zo dňa 31.01.2014. Podľa Rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k.41CoSr/4/2017-190 zo dňa 29.11.2017 „Žalobca v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie sa mal zaoberať okolnosťami, za akých došlo k uzatvoreniu rozhodcovskej zmluvy, dohody o uznaní záväzku a dotazníka k nim prislúchajúceho. Vo vyjadrení v priebehu konania zároveň Žalobca uviedol, že nikdy neprejavil vôľu uzatvoriť dohodu o uznaní záväzku a rozhodcovskú zmluvu. S uvedeným však nie je možné súhlasiť, pretože vôľu prejavil práve tým, že tieto listiny vlastnoručne podpísal, a teda uvedené konanie možno považovať za výslovný prejav vôle žalobcu. Odvolací súd zároveň zastáva názor, že súd prvej inštancie sa dostatočne podrobne vysporiadal s okolnosťami uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy a s jej následným posúdením a s názorom uvedeným najmä v bodoch 61., 62. a 69. Rozsudku súdu prvej inštancie sa stotožňuje, preto sa v tejto časti odvolací súd už len obmedzuje na skonštatovanie správnosti odôvodnenia ohľadom rozhodcovskej zmluvy. V súvislosti s tvrdením, že žalobcovi nebol poskytnutý čas na rozmyslenie či podpíše rozhodcovskú zmluvu, je potrebné opätovne uviesť, že od rozhodcovskej zmluvy mal možnosť odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu. a to najneskôr v deň predchádzajúci dňu podania žaloby na rozhodcovský súd, Žalobca, ak mal pochybnosti a tieto listiny podpísal v omyle, ako tvrdí, mal dostatok času na ich následné preštudovanie, prípadne pomohol požiadať inú osobu, nech mu vysvetlí jednotlivé zmluvné dojednania a v prípade, že s nimi nesúhlasí, mohol od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť. To však neurobil a túto svoju nečinnosť nemôže pripisovať za vinu žalovanému.“ S uvedeným názorom sa stotožnil aj Okresný súd Lučenec v Rozsudku zo dňa 30.01.2017, sp.zn.13Csr/1/1016 „Napriek tomu, že inštitút individuálnej podmienky treba vykladať v súlade cieľom smernice (Smernica 93/13 EHS), podľa ktorej sa podmienka nepovažuje za individuálne dojednanú, ak bola pripravená vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky v súvislosti s predloženou formulárovou štandardnou zmluvou (Článok JII., bod 2smernice), ale podľa názoru súdu rozhodcovská zmluva. keďže neobsahovala žiadne neprijateľné podmienky, štandardným spôsobom vysvetlila podstatu rozhodcovského konania a dala možnosť výberu spotrebiteľovi zmluvu podpísať, resp. nepodpísať, nakoľko v konaní nebolo preukázané, že by žalobca bol nejakým spôsobom nútený predmetnú zmluvu podpísať a v ďalšom dávala možnosť od tejto zmluvy odstúpiť a v zmysle zákona neprijatť rozhodcovské konanie, preto ako celok súd nepovažuje rozhodcovskú zmluvu za neplatnú, obsahujúcu neprijateľné podmienky.“ Žalovaný poukazuje na Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn.: 12Csr/7/2016 zo dňa 29.06.2017, ktorým súd zamietol žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku a konštatoval, že „pokiaľ chce byť strana sporu v konaní úspešná, musí podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku len z niektorého, alebo z viacerých dôvodov, uvedených v § 45 zákona č. 335/2014 Z.z. a uvedené dôvody musí náležite preukázať. Súd nemal z vykonaného dokazovania za preukázané, že žalobkyňa nikdy nedala súhlas na rozhodcovské konanie, resp., že rozhodcovskú doložku uzatvorila pod nátlakom, keď nevedela čo podpisuje. Naopak Žalovaný súdu dostatočne preukázal, že žalobkyňa mala možnosť sa oboznámiť sa s dohodou o uznaní dlhu, ktorú jej žalovaný zaslal a túto podľa svojej vôle,(mohla) vyplniť v prípade, ak súhlasila s jej obsahom, čím žalobkyňa mala možnosť výberu nepodpísať dohodu o uznaní dlhu a o splátkovom kalendári a tým rozhodcovskú doložku odmietnuť.“ Podľa Rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa

16.10.2017, sp. zn. 8Csr/1/2017 „ aj keď \ predmetná rozhodcovská zmluva bola dopredu pripravená žalovaným a spĺňa definíciu formulárovej zmluvy, podstatný je fakt, že žalobca mal stále možnosť túto rozhodcovskú zmluvu nepodpísať. Navyše sú tieto, zmluvné dojednania formulované dostatočne jasne a zrozumiteľne. Uvedené dojednanie teda nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. (...) Táto zmluva uvedené nespĺňa, pretože má alternatívnu povahu a umožňuje spotrebiteľovi, aby svoje práva voči dodávateľovi uplatnil aj v rámci konania pred všeobecným súdom. V čase dojednania rozhodcovskej zmluvy boli síce spotrebiteľia uplatňujúci si svoje práva voči dodávateľom zriedkavosťou, ale dnes je tu už nová emancipovaná generácia spotrebiteľov, ktorá sa nebojí uplatniť si svoje práva aj voči dodávateľovi, a to dokonca aj súdnou cestou. " Podľa Rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 14.09.2017, sp.zn.:20Csr/1/2017 „Súd mal za to, že dohoda zmluvných strán o právomoci rozhodcovského súdu netvorila súčasť všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ale bola uzavretá vo forme samostatnej rozhodcovskej zmluvy, čo ešte neodôvodňuje záver, že táto dohoda bola individuálne dohodnutá a svedčí o vôle povinného pristúpiť na túto osobitnú zmluvnú podmienku. Povahu formulárovej zmluvy totiž majú nie len všeobecné obchodné podmienky ale aj preformulované znenia rôznych variant zmlúv, resp. zmluvných ustanovení. Na druhej strane je však potrebné rešpektovať, že návrh na uzatvorenie akejkoľvek zmluvy (teda i tej rozhodcovskej) predkladá spravidla len jedna zo zmluvných strán, ako aj skutočnosť, že návrh na uzatvorenie zmluvy musí byť dostatočne určitý, t.j. musí pod sankciou neplatnosti uzatvárajúcej zmluvy obsahovať podstatné náležitosti zmluvy tak, aby mohol byť prejavom vôle druhej zmluvnej strany prijatý i bez nevyhnutnej potreby dopĺňania alebo iných zmien tohto návrhu. (...) V zmluve nie je deklarované, že je podmienkou uzatvorenia zmluvy alebo dohody o uznaní záväzku. Navyše bolo možno od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť a preto ju možno považovať za individuálne dojednanú. Ako už bolo uvedené v predchádzajúcich odsekoch je vylúčené, aby uvedená rozhodcovská doložka bol klasifikovaná ako neprijateľná zmluvná podmienka a súd ju považoval za individuálne dojednanú, čím uznal námietku žalovaného a táto podmienka nebola dôvodom pre zrušenie rozhodcovského rozsudku. " Žalovaný opakovane poukazuje na to, že žalobca sa slobodne rozhodol uzavrieť so žalovaným rozhodcovskú zmluvu, ktorá bola samostatným dokumentom a jej uzavretie nebolo v žiadnom prípade podmienkou uzavretia Dohody. V danom prípade, vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, nemožno mať pochybnosti o platnosti rozhodcovskej zmluvy a o právomoci a príslušnosti rozhodcovského súdu na rozhodnutie o uplatnenom nároku. Taktiež nie je možné mať pochybnosť o jej súlade s dobrými mravmi, a preto sa žalovaný v žiadnom bode nestotožňuje s názorom žalobcu. Žalovaný zastáva názor, že žalobca po tom, čo sa oboznámil s obsahom rozhodcovskej zmluvy ako aj Dohody, svojím podpisom svoj existujúci záväzok uznal a vyjadril svoju vôľu podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Pokiaľ žalobca odvodzuje neplatnosť rozhodcovskej zmluvy z titulu neprijateľnosti takejto zmluvnej podmienky, žalovaný zastáva názor, že rozhodcovskú zmluvu nemožno považovať za neprijateľnú podmienku ani podľa smernice Rady 93/13/EHS. Porovnaním originálnej verzie smernice Rady 93/13/EHS so slovenským a českým jazykovým prekladom dospel žalovaný k názoru, že slovenský preklad Prílohy tejto smernice v bode 1, písm. q/ (neposkytnúť spotrebiteľovi právo alebo mu brániť v uplatňovaní práva podať žalobu alebo podať akýkoľvek iný opravný prostriedok, najmä vyžadovať od spotrebiteľa, aby riešil spory neupravené právnymi ustanoveniami výhradne arbitrážou) nevyjadruje rovnaký význam ako originálne znenie. V porovnaní s ostatnými jazykovými verziami sa ako správny preklad javí podmienky, ktorých zmyslom alebo účinkom je neposkytnúť spotrebiteľovi právo alebo mu brániť v uplatňovaní práva podať žalobu alebo podať akýkoľvek iný opravný prostriedok, najmä vyžadovať od spotrebiteľa, aby riešil spory výhradne arbitrážou, na ktorú sa nevzťahujú ustanovenia právnych predpisov (...) Zákonodarca teda v zmysle uvedeného zabezpečil ochranu spotrebiteľovi v tom, že mu umožnil širšie oprávnenie rozhodnúť sa, či bude spor voči dodávateľovi riešiť v rozhodcovskom konaní alebo v občianskoprávnom v zmysle Civilného sporového poriadku. Jedná sa teda o aktívnu vecnú legitimitáciu na strane spotrebiteľa, pričom dojednaná rozhodcovská zmluva nijako neobmedzuje povinného v uplatňovaní jeho práv. Žalovaný je toho názoru, že zákonodarca nekoncepivoval konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku založené na ustanovení § 45 ods. 1 ZSRK ako odvolacie konanie, ale ako mimoriadny inštitút nápravy excesov, ktoré mohli vzniknúť v rámci rozhodcovského konania. Uvedené potvrdzujú aj dôvody na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 45 ods. 1 ZSRK. V zmysle uvedeného žalovaný nesúhlasí s podanou žalobou, nakoľko má za to, že nie sú splnené dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 45 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a navrhol, aby súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom zástupcu žalobkyne, žalobkyne, zástupcom žalovaného, svedkyne M., listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

5. Súd zistil z rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava, zriadený záujmovým združením právnych osôb Asociácia pre arbitráž, so sídlom Rusovská cesta 15, 851 01 Bratislava, IČO: 45 744 971 v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní s ustanoveným rozhodcom M., LL.M., sp. zn. A zo dňa XX.XX.XXXX, že žalobkyni bola uložená povinnosť zaplatiť žalovanému peňažnú sumu 4 029,41 eura, úroku z omeškania vo výške 178,85 eura, úroku z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 4 029,41 eura od 20.10.2015 do zaplataenia, trovy rozhodcovského konania pozostávajúcich z poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 252,49 eura a trov právneho zastúpenia žalovanému vo výške 383,74 eura, to všetko spoločne v mesačných splátkach vo výške 30,- eur splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci na účet žalovaného s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k poslednému dňu v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozhodnutia, až do úplného zaplataenia dlhu, a to pod následkom straty výhody splátok a výkonu rozhodnutia v prípade nezaplataenia, čo i len jednej splátky riadne a včas.

6. Súd zistil, že dňa 14.06.2010 pod č. 120102608 bola medzi právnym predchodcom žalovaného Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 a žalobkyňou P. O. uzatvorená J. o úvere vo výške XXXX,- eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala splácať v mesačných splátkach, bez poistenia 153,53 eura, splátka: 190,28 eura, v počte splátok 60, dátum prvej splátky 29.06.2010, termín konečnej splatnosti 05/2015, bankovým prevodom, ďalšie splátky sú splatné vždy do 29. dňa v mesiaci, celková čiastka vo výške 9 210,60 eura, celková čiastka s poistením 11 416,80 eur, ročná úroková sadzba 19,43 %, RPMN 19,43 %. Právny predchodca žalovaného Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 dňa 01.04.2015 postúpil uvedenú pohľadávku z predmetnej zmluvy na žalovaného.

7. Z dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach č.3633369 zo dňa 09.12.2015 pričom jedna sa o formulárovú dohodu, v ktorej sa uvádza, že veriteľ EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava a dlžník P. bytom G. U. XXX uznáva záväzok, čo do dôvodu a výšky na základe zmluvy č.XXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX. S pôvodným veriteľom Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130. Dlžná suma pozostáva z istiny vo výške 4 029,41 eura, s úrokom z omeškania 18,25 % ročne zo sumy 4034,41 eura od 01.04.2015 do dňa splatnosti poslednej splátky podľa tejto dohody (úrok bude vypočítaný pri vystavení splátkového kalendára, resp. po zaplataení istiny a nákladov) v bode 3 forma splataenia záväzku sa v uvedenej dohode uvádza, že výška splátky je 10,- eur, dátum splátky 12. dňa v mesiaci, dátum prvej splátky 12.12.2015 na uvedený účet.

8. Súd zistil, že dňa 09.12.2015 označenej ako spotrebiteľská rozhodcovská zmluva č. č.XXXXXXX, pričom jedna sa o formulárovú dohodu veriteľ EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava a dlžník P. nar.XX.XX.XXXX, bytom G. U. XXX sa uvádza, že dohoda bola uzavretá a v čl. X predmetnej zmluvy sa uvádza, že všetky spory, ktoré vzniknú z Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom pod č. XXXXXXXX podpísanej veriteľom dňa 04.11.2015 budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom.

9. Z listu zo dňa 07.08.2017 P. adresovanému spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. vo veciach uznesenia Stáleho rozhodcovského súdu pod sp. zn. A. 01937/17, A. XXXXX/XX, A. XXXXX/XX, SRSApA XXXXX/XX a SRSApA XXXXX/XX označené ako žiadosť o stiahnutie žaloby sa uvádza, že P. O., nar.XX.XX.XXXX, G. U. XXX, týmto žiada o stiahnutie žaloby na jej osobu vo veci zaplataenia žalobcovi EOS KSI Slovensko, s.r.o. dlhov vo výške 892,68 eura s príslušenstvom, 1730,82 eura s príslušenstvom, 2652,52 eura s príslušenstvom, 4029,41 eura s príslušenstvom, 1 258,52 eura s príslušenstvom, spolu sumu 10 563,95 eura s príslušenstvom. Zdôvodnením jej žiadosti je snaha vyriešiť problém mimosúdne, formou dohody o splátkach, pričom dodáva, že jej prílohou je žiadosť o splátkový kalendár.

10. Z listu zo dňa 07.08.2017 P. O. adresovanému spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. vo veciach uznesenia Stáleho rozhodcovského súdu pod sp. zn. A. 01937/17, A. 01830/17, A. XXXXX/XX, SRSApA XXXXX/XX a SRSApA XXXXX/XX sa uvádza, že uznáva, že v spoločnosti má dlhy celkovo vo výške XX XXX,XX eura s príslušenstvom a žiada týmto o zlúčenie týchto dlhov do jedného a o možnosť splácať ho postupne formou nastavených mesačných splátok. Je starobná dôchodkyňa, z dôchodku jej už exekútor pravidelne sťahuje sumu 70,- eur. Jej zostávajúci príjem jej sotva postačuje na zabezpečenie starostlivosti o seba a invalidného syna, ktorý s ňou žije v spoločnej domácnosti.

11. Zástupca žalobkyne vo veci uviedol, že v celom rozsahu trval na podanej žalobe dôvodoch, ktoré uviedol v písomnom vyhotovení. Bol toho názoru, že nimi podaná žaloba je v celom rozsahu dôvodná. Rozhodca v rámci rozhodcovského konania nesplnil svoje povinnosti, neprihliadol na bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru. Avšak najväčšie pochybenie, ktoré sa stalo v rámci rozhodcovského konania bolo to, že rozhodcovský súd z úradnej povinnosti neprihliadal na premlčanú pohľadávku a zaviazal žalobkyňu na plnenie na ktoré nemá nárok. Čo sa týka samotnej rozhodcovskej zmluvy táto je neprijateľná zmluvná podmienka, aj keď sa nachádza na samostatnej listine. Je evidentné, že sa jedna o vopred pripravený formulár zo strany veriteľa a spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť jeho znenie. Nebol poučený o dôsledkoch uzavretia tejto dohody, teda rozhodcovská zmluva je neplatná z dôvodu neprijateľných zmluvných podmienok. Veriteľ taktiež v rámci zmluvy použil ďalšiu nekalú praktiku a to podsunul na podpis spotrebiteľovi aj dohodu o uznaní záväzku, ktorá už bola opakovane vyhlásená za neplatnú a takéto konanie bolo už označené viackrát ako nekalé konanie. Čo sa týka dohody o uznaní záväzku poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, ktoré sa v danej problematike vyjadruje. Čo sa týka dôvodnosti nimi podanej žaloby dával do pozornosti súdu rozsudky Krajského súdu Prešov zo dňa 28.06.2018 pod sp. zn. 21Cosr/1/2018, zo dňa 21.06.2018 pod sp. zn. 22Cosr/1/2018, zo dňa 31.01.2018 pod sp. zn. 23Co/7/2017. Dodal, že nemyslí si, že v danom prípade ide o špecifický prípad, keďže v minulosti opakovane v rámci viacerých konaní bolo preukazné, že spotrebiteľ, resp. v domnení, že podpisuje dohodu o splátkach do ktorej vlastne veriteľ sám z vlastnej vôle naformuloval aj dohodu o uznaní záväzku. Žalobca poukázal nato a to je podstatné čo mala spraviť žalovaná strana v čase, keď žalobkyňa požadovala splátkový kalendár a nepožadovala dohodu o zrážkach zo mzdy a žiadnu rozhodcovskú doložku. V prípade, ak by žalovaná spoločnosť žalobkyňi v čase, keď požadovala, aby jej žalovaná spoločnosť dovolila platiť svoj dlh v splátkach, kde sa schválili listiny, ktoré nežiadala, teda, ktoré sú podkladom tohto konania, lebo ak by žalobkyňi nebola zaslaná dohoda o zrážkach zo mzdy ani rozhodcovská doložka, nemusela si túto preštudovať, nemusela si ju dávať právne posúdiť a spotrebiteľ ako slabšia strana má právo resp. nemá dôvod nedôverovať veriteľovi, že koná poctivo a zasiela listiny, ktoré od neho požaduje a nie tie, ktoré nechcel. V danom prípade pokiaľ sa jedna o poukazovanie na rozumové alebo neviem aké schopnosti žalobkyne tak tu na druhej strane vyznieva otázka akým spôsobom žalovaná strana pri podpisovaní, či už zmluvy alebo týchto dohôd skúmala schopnosti žalovanej a teda akým spôsobom bola zachovaná odborná starostlivosť. Z daného je evidentné, že odborná starostlivosť zo strany žalovanej spoločnosti bola na úrovni nulovej, teda absolútnej žiadnym spôsobom nezachovaná. Je toho názoru, že aj z výpovede žalobkyne a hlavne z výpovede sociálnej pracovníčky vyplynulo, že úmyslom žalovanej nebolo podpísať, uznať dlh, ani delegovať právomoc rozhodovať daný spor na rozhodcovský súd, jedine čo chcela plniť dlh v splátkach. Je toho názoru, že daná rozhodcovská zmluva nebola uzatvorená platne, podaná žaloba je dôvodná a preto jej navrhol vyhovieť.

12. Žalobkyňa P. O. uviedla, že k uzavretiu dohody o uznaní dlhu a tej rozhodcovskej zmluvy došlo takým spôsobom, že čakala kalendár na splátky a od nich z dediny z G.j U. robí sociálnu pracovníčku a dala jej podpísať tieto papiere a že to má poslať na súd, pričom pýtala od sociálnej pracovníčky splátkový kalendár a ona nič. Uviedla, že išla ku sociálnej pracovníčke, pretože ju žiadala, aby jej dala splátkový kalendár, pretože chcela vedieť, aký má veľký dlh v spoločnosti N.. J. stále opakovala, že terénna sociálna pracovníčka jej dala podpísať splátkový kalendár, pričom dodala, že peniaze spoločnosti posielala, pretože peniaze jej sťahovali z dôchodku. Na otázku, či si pamätá, že podpisovala listiny dohoda o uznaní záväzku zo dňa 09.12.2015 a takisto či je jej známa spotrebiteľská rozhodcovská zmluva uviedla, že podpis zo dňa 09.12.2015 je jej. Dodala, že nevie akým spôsobom tie listiny sa k nej dostali, ale raz bola v A. a tiež tá sociálna O. a keď niečo vážne, tak tá sociálna pracovníčka jej vybavuje. Aby uviedla, či čítala uvedené listiny, žalobkyňa uviedla, že ona ani čítať nevie, keď príde nejaký papier, tak sociálna pracovníčka jej číta. Tiež jej vysvetlí, čo ako žalobkyňa podpisuje. Aby ozrejnila čo jej tam sociálna pracovníčka M. vysvetlila, že čo tam bolo v tých papieroch napísané, tak uviedla, že tá zmluva, čo na leasing alebo na pôžičky. Pokiaľ sa týka pojmu uznania záväzku, aby uviedla, keď jej to sociálna pracovníčka vysvetlila, tak povedala, že to je aby jej toľko nestiahli, že zaplatí, ale viac nič. Následne keď jej vysvetlila sociálna pracovníčka, že čo je to rozhodcovská spotrebiteľská zmluva, tak uviedla, že toto ona nevie, pričom syn priniesie papier sociálnej pracovníčke, ktorý vypíše a ona ako žalobkyňa akurát ide podpísať. Následne žalobkyňa uviedla, že je pravda, že ona nevie čítať. Teda keď nevie čítať, aby uviedla, ako jej nejaká spoločnosť mohla dať podpísať Zmluvu o úvere, tak uviedla s otázkou, aký úver? Na otázku, či vie, čo to je úver, dali jej papiere ona to podpísala, čítať nevie, oni čítali a ona, že rozumela.

Čo je to rozhodcovský rozsudok uviedla, že je to rozhodnuté. Dodala, že pokiaľ sa týka písania, tak vie si napísať meno a papiere podpísala.

13. Zástupca žalovaného vo veci uviedol, že navrhuje, aby súd žalobu zamietol v celom rozsahu, nakoľko nie sú splnené dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku, nakoľko naplnenie týchto dôvodov žalobca nijakým spôsobom nepreukázal. V celom rozsahu poukázal na vyjadrenie žalovaného k žalobe zo dňa 19.12.2017 navyše k tomuto vyjadreniu poukázal na nález ústavného súdu publikovaného v zbierke nálezov Ústavného súdu SR č. US11/2016 v zmysle ktorého Ústavný súd SR, konštatuje, že znenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľov je v rozpore s ústavou v zmysle ktorého je zrejmé, že súd nemá prihliadať ex offa na premlčanie a to ani vo veciach spotrebiteľských. Preto mal zato, že rozhodcovský súd postupoval správne, keď na premlčanie neprihliadal. Čo sa týka dohody o uznaní záväzkov, je potrebné brať na zreteľ, že táto dohoda bola podpísaná výslovne na opakovanú žiadosť samotnej žalobkyne. Je potrebné preto skúmať, do akej miery bola teda žalobkyňa uzročená a poučená s následkami podpisu tejto dohody. Je zrejmé, že medzi žalobkyňou a žalobcom prebiehala komunikácia v zmysle ktorej sa zmluvné strany dohodli, na uzavretí tejto dohody a zároveň sa dohodli aj na uzavretí spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, pričom tak uviedol aj pri svojom písomnom vyjadrení zo dňa 19.12.2017. Žalobkyňa nebola žiadnym spôsobom nútená k podpisu dohody o uznaní záväzku, ako aj k spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy. Tieto dva právne úkony neboli vzájomne viazané, teda mohla odmietnuť podpis ktoréhokoľvek z nich. Tieto neboli súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy. Boli uzatvorené niekoľko rokov po uzatvorení zmluvy a na výslovnú žiadosť samotnej žalobkyne. Je to teda veľmi špecificky prípad, kedy nemožno aplikovať automaticky rozhodnutia súdu o neprimeranej podmienke s poukazom na uzavretú dohodu o uznaní záväzku. Vzhľadom na uvedené ako doterajšie vyjadrenia v tomto konaní žalovaný žiada, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú.

14. Svedkyňa M. pred súdom uviedla, že pracuje na U., je terénnou sociálnou pracovníčkou a žalobkyňa P. je jej klientkou, takže ju pozná. Uviedla, že si pamätá na pani O. a konkrétne na situáciu, keď sa na ňu obrátila ohľadne dlhov voči spoločnosti EOS KSI, s.r.o. s tým, že klientka za ňou prišla s výzvou ohľadom dlhu, na čo vypracovali žiadosť o splátkový kalendár, po čase prišla s obálkou, hrubou obálkou, kde boli ďalšie dokumenty a splátkový kalendár vypracovaný spoločnosťou EOS KSI, s.r.o., s tým, že pani O. prišla za ňou, prešli si to a klientka O. súhlasila so splátkovým kalendárom. Uviedla, že pani O. prišla za ňou s požiadavkou, že chcela uzatvoriť splátkový kalendár, aby ten dlh ďalej nerástol, aby pomaličky splácala svoj dlh. Či mala pani O. vedomosť, keď podpisovala ten splátkový kalendár, že zároveň uznáva aj dlh a uzatvára rozhodcovskú doložku uviedla svedkyňa, že myslí, že nie, išlo hlavne o ten splátkový kalendár o zastavenie ďalšieho narastajúceho dlhu. Či si s pani O. prečítali tieto listiny, ktoré prišli uviedla, že tak zhruba si ich prešli. Dodala, že ona sa prvýkrát stretla s rozhodcovským súdom a s nejakou požiadavkou na tento rozhodcovský súd. Presne nevedela, o čo ide takže myslela si, že je to súčasť nejakého konania ohľadom splátkového kalendára. Či mala pani O. vedomosť, že podpisom tejto dohody uznáva dlh na 10 rokov uviedla, že nie, tento poznatok nemala ani ona. Uviedla, že pani O. prišla s tými listinami za ňou preto, lebo v prvom rade chcela riešiť nejakú túto situáciu, pretože tých listov bolo viac, tých dlhov je viac a ona ako sociálny terénny pracovník odporučila pani O. vzhľadom na jej vôľu splácanie dlhu v splátkach, aby podpísala predmetné listiny a poslala ich naspäť spoločnosti EOS KSI Slovensko. Poukázala nato, že ona sama si myslela, že rozhodcovský súd je nejakým predskokanom, resp. článkom pred normálnym súdom, ktorý by mohol zmieriť tie dve strany. Aby svedkyňa uviedla, že dohoda sa volá o uznaní záväzku a úhrade pohľadávok zo dňa 09.12.2015 dohoda, tá dohoda má 5 článkov, pričom hneď čl. 2 z nich je článok uznanie záväzku, čiže keď sa oboznámili s obsahom tejto listiny, či mala vedomosť ako sociálny terénny pracovník o tom, že súčasne podpisom tejto dohody uznáva aj záväzok, tak ako je uvedené v čl. 2 tejto dohody. Uviedla, že ona nemala tú vedomosť, že uznanie dlhu spôsobí predĺženie tejto premlčacej doby vtedy. Teraz, keby prišla za ňou už by jej to neodporúčala. Pokiaľ sa týka gramotnosti pani žalobkyne P. ohľadne jej čítania a písania uviedla, že P. možno vie čítať, ale nečíta veľa, podpísať sa vie, ale ona predpokladá, že nevie písať, väčšiu časť s ňou komunikovala sociálna terénna pracovníčka cez jej syna. Aby uviedla, že v prípade, ak by pani P. vedela, že do dohody o splácaní dlhu je vsunutá aj rozhodcovská doložka aj dohoda o uznaní dlhu, odporučila by jej, aby podpísala túto dohodu, tak odpovedala, že nie. Svedkyňa M. zároveň dodala, že nevie, čo je to rozhodcovský súd alebo rozhodcovský rozsudok a nerozumie veľmi tomu.

15. Podľa § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

16. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

17. Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

18. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

20. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

21. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,

c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví, d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,

e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi, f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú, g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,

h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli, i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve, j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia, k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku, l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana, m) v prípade čiastočného alebo úplného nesplnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi, n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy, o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi, p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme, r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

22. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

23. Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších zmien a doplnkov (účinného v čase vydania rozhodcovského rozsudku dňa 21.08.2017), orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

24. Súd zistil z Nálezu Ústavného súdu SR pod sp. zn. PL. ÚS 11/2016 zo dňa 07.02.2018, že Ústavný súd SR rozhodol, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. S tým, že nález nadobudol účinnosť dňa 27.09.2018.

25. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

26. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

27. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, písomná forma rozhodcovskej zmluvy je zachovaná aj vtedy, a) ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá vo vzájomnej písomnej komunikácii strán alebo b) ak bola uzatvorená elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a osoby, ktorá právny úkon urobila.

28. Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, odkaz v zmluve alebo v písomnej komunikácii strán na akýkoľvek dokument obsahujúci rozhodcovskú doložku sa považuje za písomnú rozhodcovskú zmluvu, ak sa takýmto odkazom má podľa vôle strán stať rozhodcovská doložka súčasťou zmluvy.

29. Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, písomná forma rozhodcovskej zmluvy je zachovaná aj pri písomnom prístupí k zmluve podľa osobitného zákona, ktoré obsahuje platnú rozhodcovskú doložku. To platí aj v prípade nadobudnutia členstva v záujmovom združení alebo v inej právnickej osobe, ktorej vnútorné predpisy obsahujú rozhodcovskú doložku.

30. Podľa § 4 ods. 6 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, nedodržanie písomnej formy rozhodcovskej zmluvy možno nahradiť vyhlásením zmluvných strán do zápisnice pred rozhodcom o podrobení sa právomoci rozhodcovského súdu. Obsahom zápisnice je rozhodcovská zmluva podľa § 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2002/244/20170101?ucinnost=20.11.2015>>.

31. Podľa § 4 ods. 7 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva sa považuje za písomne uzavretú v rozsahu predmetu podanej žaloby aj vtedy, ak je jej existencia tvrdená v žalobe a žalovaný v žalobnej odpovedi doručenej rozhodcovskému súdu jej existenciu nenamietne.

32. Podľa § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, tuzemský rozhodcovský rozsudok môže byť zrušený príslušným súdom len na základe žaloby účastníka rozhodcovského konania podanej proti druhému účastníkovi rozhodcovského konania, ak a) účastník rozhodcovského konania preukáže, že 1. nemal spôsobilosť uzavrieť rozhodcovskú zmluvu, rozhodcovská zmluva nebola uzavretá v súlade s právnym poriadkom, podľa ktorého sa na základe dohody zmluvných strán mala rozhodcovská zmluva uzavrieť, alebo že takáto dohoda nebola uzavretá, podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, 2. nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu, o rozhodcovskom konaní alebo že mu nebolo umožnené sa zúčastniť na rozhodcovskom konaní, 3. rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, pre ktorý nebola uzatvorená rozhodcovská zmluva, alebo ktorý nie je v medziach rozhodcovskej doložky, alebo že rozsudok prekračuje dosah dohovoru o rozhodcovi alebo dosah rozhodcovskej doložky; ak ale môžu byť časti rozhodcovského rozsudku vo

veciach podrobených rozhodcovskému konaniu oddelené od častí rozsudku pojednávajúcich o veciach, ktoré nie sú mu podrobené, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti, 4.

rozhodcovský súd nebol ustanovený, rozhodcovské konanie neprebiehala spôsobom dohodnutým účastníkmi rozhodcovského konania alebo že sa táto dohoda neuzavrela, ak ustanovenie rozhodcovského súdu alebo priebeh rozhodcovského konania bol v rozpore s ustanoveniami tohto zákona, ak tieto skutočnosti mohli mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej alebo b) súd zistí, že sú dôvody, pre ktoré by boli odopreté uznanie a výkon cudzieho rozhodcovského rozsudku aj bez návrhu účastníka podľa § 50 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2002/244/20170101?ucinност=20.11.2015>> tohto zákona.

33. Podľa § 40 ods.4 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, na dôvody zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. a) súd neprihliadne, ak ich účastník nenamietal v konaní pred rozhodcovským súdom v lehote na to ustanovenej, inak bez zbytočného odkladu.

34. Podľa § 41 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 60 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2002/244/20170101?ucinност=20.11.2015>>, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

35. Podľa § 3 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva je dohoda medzi dodávateľom a spotrebiteľom o tom, že spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú zo spotrebiteľskej zmluvy alebo s touto spotrebiteľskou zmluvou súvisia, rozhodne v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní určený stály rozhodcovský súd zapísaný v zozname podľa § 18 a určený v tejto spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva zaväzuje aj právnych nástupcov zmluvných strán. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva musí byť písomná, obsahovo a formálne oddelená od spotrebiteľskej zmluvy a nesmie obsahovať dojednania, ktoré nesúvisia so spotrebiteľským rozhodcovským konaním. Písomná forma spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy je zachovaná aj vtedy, ak bola uzavretá elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie jej obsahu a identifikáciu zmluvných strán, ktoré spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu uzavreli. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva musí obsahovať a) identifikačné údaje zmluvných strán v rozsahu obchodné meno, sídlo, identifikačné číslo dodávateľa a meno, priezvisko, bydlisko spotrebiteľa, b) označenie spotrebiteľskej zmluvy alebo spotrebiteľských zmlúv, na spory z ktorých sa vzťahuje spotrebiteľská rozhodcovská zmluva, c) označenie stáleho rozhodcovského súdu s uvedením názvu a sídla, d) webové sídlo stáleho rozhodcovského súdu, na ktorom je zverejnený rokovací poriadok stáleho rozhodcovského súdu (ďalej len "rokovací poriadok"), ako aj aktuálne údaje podľa § 18 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2014/335/20170101>> a adresu pre elektronickú komunikáciu a e) poučenie podľa vzoru uvedeného v prílohe č. 1. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nesmie obsahovať dohodu o osobe konkrétneho rozhodcu. Uzavretím spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy nesmie byť podmienené uzavretie spotrebiteľskej zmluvy. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobmedzuje právo spotrebiteľa obrátiť sa na súd. Spotrebiteľ sa napriek uzavretej spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve môže domáhať svojho práva podaním žaloby na súd a dodávateľ ani jeho právny nástupca sa nemôžu účinne dovolávať nedostatku právomoci súdu podľa osobitného predpisu, ibaže vo veci už skôr začalo spotrebiteľské rozhodcovské konanie; na tento účel je spotrebiteľské rozhodcovské konanie začaté okamihom doručenia návrhu na začatie spotrebiteľského rozhodcovského konania spotrebiteľovi. Ak je spotrebiteľská zmluva neplatná, je s ňou súvisiaca spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neplatná, ak sa na ňu vzťahuje dôvod neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy. Ak zmluvné strany odstúpia od spotrebiteľskej zmluvy alebo ju inak ukončia, nedotýka sa toto odstúpenie spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, ak sa zmluvné strany nedohodli inak. Dodávateľ, ktorý opakovane uzaviera so spotrebiteľmi spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu alebo ponúka jej uzavretie, je povinný na svojom webovom sídle, ako aj v listinnej podobe v priestoroch, v ktorých dochádza k uzavieraniu spotrebiteľských zmlúv, a pred uzavretím spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy informovať spotrebiteľa v rozsahu poučenia podľa prílohy č. 1.

36. Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

- a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu,
- b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní,
- c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,
- d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu,
- e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2014/335/20170101>> alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,
- f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2014/335/20170101>> a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca,
- i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,
- k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,
- l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

37. Podľa § 46 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený podľa § 42 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2014/335/20170101>>, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

38. Podľa § 215 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

39. Na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žaloba žalobcu je v celom rozsahu dôvodná. Súd zistil z rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava, sp. zn. A. zo dňa 21.08.2017, že rozhodcovský súd vyhovel žalobe žalovaného v celom rozsahu a zaviazal žalobkyňu na zaplatenie sumy 4 029,41 eura, úroku z omeškania vo výške 178,85 eura, úroku z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 4 029,41 eura od 20.10.2015 do zaplatenia, trov rozhodcovského konania pozostávajúcich z poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 252,49 eura a trov právneho zastúpenia žalobcu vo výške 383,74 eura, to všetko spoločne v mesačných splátkach vo výške 30,00 eur splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci na účet žalobcu s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k poslednému dňu v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozhodnutia, až do úplného zaplatenia dlhu, a to pod následkom straty výhody splátok a výkonu rozhodnutia v prípade nezaplatenia, čo i len jednej splátky riadne a včas. V danom prípade rozhodcovský súd porušil svoje povinnosti v konaní nebol správne zistený skutkový stav, stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a rozhodcovský rozsudok vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Rozhodcovský súd vôbec nezohľadnil špecifické postavenie žalobkyne ako spotrebiteľa, teda nepomerne slabšej strany oproti veriteľovi, pričom rozhodcovský súd je povinný aj bez návrhu spotrebiteľa preskúmať či vymáhaný nárok nie je založený na neprijateľnej zmluvnej podmienke alebo na zmluvnom dojednaní, ktoré je v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov

na ochranu práv spotrebiteľa. Stály rozhodcovský súd je povinný prihliadať aj na iné dôvody neplatnosti právneho úkonu, na ktoré by súd prihliadal aj bez návrhu. Bolo preukázané, že dňa 14.06.2010 pod č. 120102608 bola medzi právnym predchodcom žalovaného Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 a žalobkyňou P.u uzatvorená Zmluva o úvere vo výške 6060,- eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala splácať v mesačných splátkach, bez poistenia 153,53 eura, splátka: 190,28 eura, v počte splátok 60, dátum prvej splátky 29.06.2010, termín konečnej splatnosti 05/2015, bankovým prevodom, ďalšie splátky sú splatné vždy do 29. dňa v mesiaci, celková čiastka vo výške 9 210,60 eura, celková čiastka s poistením 11 416,80 eur, ročná úroková sadzba 19,43 %, RPMN 19,43 %. Právny predchodca žalovaného Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 dňa 01.04.2015 postúpil uvedenú pohľadávku z predmetnej zmluvy na žalovaného. Z dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach č.3633369 zo dňa 09.12.2015 pričom jedna sa o formulárovú dohodu vyplýva, že veriteľ EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava a dlžník P. uznáva záväzok, čo do dôvodu a výšky na základe zmluvy č.120102608 zo dňa 14.06.2010 a zaväzuje sa ju splácať. Taktiež toho istého dňa 09.12.2015 bola uzavretá zmluva ako spotrebiteľská rozhodcovská zmluva č. č.3633369, pričom jedna sa o formulárovú dohodu, kde veriteľ EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava a dlžník P. sa dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom pod č. 3633369 podpísanej veriteľom dňa 04.11.2015 budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom. Keďže sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva o spotrebiteľskú úvere musí obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2/ zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy. Zmluva o spotrebiteľskom úvere, okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka, musí obsahovať adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Vzhľadom na uvedené, keďže predmetný úver absentuje tieto náležitosti považuje sa za bezúročný a bez poplatkov. Podaním z 13.04.2012, označeným ako vyhlásenie splatnosti Pôžičky a oznámenie o Začatí výkonu zabezpečovacieho prevodu práva došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Rozhodcovskému súdu bola žaloba o zaplatenie sumy 4029,41 eura doručená dňa 14.07.2017, teda rozhodcovský súd, ktorý ma skúmať všetky náležitosti zmluvy, mal zo zákona prihliadať aj na ust. § 5b zákona č. 250/2007 Zb. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase konania rozhodcovského súdu vo veci. V danom prípade sa súd stotožnil s tvrdením žalobkyne že rozhodcovský súd zanedbal svoje povinnosti, keď z úradnej povinnosti neprihliadol na premlčanie a priznal v rozhodcovskom konaní žalobcovi celú ním uplatnenú pohľadávku. Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach z 09.12.2015 je formulár, ktorý vopred pripravil žalovaný a žalobkyňa nemala možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť jeho obsah. Pričom ako bolo preukázané v priebehu konania a to výsluchom žalobkyne táto uviedla že nevie čítať, vie sa len podpísať a v danom prípade keď prišli papiere od žalovanej spoločnosti bola presvedčená že podpisuje splátkový kalendár. V prípade keď niečo potrebuje vybaviť pomáha jej sociálna pracovníčka ktorá pracuje v obci G. Sociálna pracovníčka M. bola taktiež vo veci vypočutá ako svedok, pričom uviedla, že P. chcela od žalobcu len splátkový kalendár na splácanie úverov, aby dlh nenarastal. Svedkyňa sa vyjadрила, že nerozumie pojmom ktoré boli v dohode a nevie čo je zo rozhodcovská zmluva, ak by tomu rozumela, tak by neodporúčala žalobkyni doklady podpísať. Takto predformulovaná Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Jej právny význam a dôsledky sú pre väčšinu spotrebiteľov neznámymi kategóriami. Rovnako aj spotrebiteľská rozhodcovská zmluva z 09.12.2015 je vopred pripravený formulár, ktorý žalobkyni bol žalovaným predložený na podpis bez toho, aby jej boli vysvetlené následky uzavretia takejto rozhodcovskej zmluvy, ako neprijateľná a je táto zmluvná podmienka absolútne neplatná. Uzatvorenie takejto dohody je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov pretože pri uzatváraní Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach neboli dodržané princípy dobromyseľnosti, čestnosti a žalobcom boli využitý omyl v snahe dosiahnuť uznanie premlčaného záväzku a vnútiť žalobkyni rozhodcovskú zmluvu. Podpisom formulárovej Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach sa zhoršilo postavenie žalobkyne a uzatvorenie tejto dohody jej privodilo značnú ujmu, čo je v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Iniciatíva k uzatvoreniu takejto dohody neprišla zo strany žalobkyne. Okolnosti, za ktorých žalovaný uzatvára so spotrebiteľmi formulárové Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach je potrebné považovať za nekalú obchodnú praktiku. Uznanie dlhu je jednostranný, hmotnoprávny a adresný právny úkon a keď ho žalovaný vsunul do Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v

splátkach z 05.12.2015, ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku a nekalú obchodnú praktiku. Nemožno poskytnúť súdnu ochranu právu, ktoré je uplatňované po použití nekalej obchodnej praktiky a je v rozpore s dobrými mravmi, kedy pod zámenkou ponuky splátkového kalendára bol žalobkyni na podpis predložený formulár, prijatím ktorého uznala svoj už premlčaný dlh, aj keď o tom nemala vedomosť. Rozhodcovská zmluva zo dňa 9.12.2015, hoci uzatvorená na samostatnom tlačive, má charakter štandardnej zmluvnej podmienky používanej žalovaným pri uzatváraní zmlúv o úvere so spotrebiteľmi. Je preto právne bezvýznamné, či riešenie sporu rozhodcovským súdom vyplýva z rozhodcovskej doložky k zmluve alebo z osobitnej zmluvy. Občiansky zákonník v ustanovení § 53 ods. 2 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia nepovažuje také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Rozhodcovská zmluva bola uzatvorená na predtlačenom formulári v čase uzatvorenia zmluvy o splácaní úveru a uznaní dlhu tiež dňa 09.12.2015, pričom žalobkyňa je osobou, ktorá vie iba sa podpísať, nevie čítať a nerozumie čo je to rozhodcovská zmluva. Rozhodcovská zmluva v predmetnej veci predstavuje notoricky používanú formu rozhodcovskej zmluvy, ide o rutinný postup zo strany dodávateľa. Takýmto postupom po podpise hlavného kontraktu a to v danom prípade s odstupom piatich rokov už bez aktivity a záujmu spotrebiteľa, jednostranne vnucuje spotrebiteľovi ďalší zmluvný vzťah, ktorý bez vôle spotrebiteľa a jeho znalosti podstaty veci, zabezpečuje výlučne dodávateľovi ochranu jeho pohľadávok zo zmluvy o úvere. Predkladanie rozhodcovských zmlúv spotrebiteľom za stavu, keď nepoznajú pravidlá arbitráže (predmet rozhodcovskej zmluvy) a prirodzene nevenujú dostatočnú pozornosť tejto časti formuláru, sa zneužíva k záverom o individuálnom vyjednaní zo strany spotrebiteľov, pričom na tomto nič nemení technika predkladania - inkorporovanie doložky do všeobecných zmluvných podmienok verzus vyhotovenie štandardnej rozhodcovskej zmluvy na samostatnom liste (hárku) papiera. Rozhodcovská doložka je neprijateľná aj z dôvodu, že ak rozhodcovské konanie vyvolá dodávateľ, tak sa mu už musel nezvratne podrobiť a tak riešiť jeho spor pred rozhodcom, ktorý je pre neho nepredvídateľný a má vážne pochybnosti o objektívnosti a nestrannosti rozhodcovského procesu. Taktiež pravidlá rozhodcovského konania sú nedostatočne transparentné pre priemerný subjekt práva. Spotrebiteľská vec je subjektívne ako aj objektívne nearbitrabilná a túto skutočnosť dodávateľ v zmluve dostatočne nezohľadnil. Je potrebné poukázať aj na to, že pri rozhodcovských konaniach nie je zabezpečená dvojinštančnosť konania ako na všeobecnom súde (uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 11CoE/97/2013-68 zo dňa 16.04.2014). Taktiež možnosť voľby spotrebiteľa medzi všeobecným súdom a rozhodcovským súdom je len iluzórna, nakoľko iniciátorom sporu v spotrebiteľských veciach je takmer vždy veriteľ (uznesenie Krajského súdu Trenčín sp. zn. 13CoE/117/2013 zo dňa 30.10.2013). Žalobkyňa si podpisom uvedenej dohody, ktorá jej bola na formulári predložená na podpis zhoršila svoje postavenie, pričom sama nemala žiaden dosah na obsah listiny. Ako spotrebiteľ mohla podpísať len celý formulár, bez toho, aby porozumela jeho obsahu zrejme s dôverou, že žalovaný voči nej postupuje s odbornou starostlivosťou, pričom bolo nesporné preukázané, že žalobkyňa nevie čítať a vie sa len podpísať. Obsah rozhodcovskej zmluvy bol dodávateľom vopred pripravený, pričom len ťažko možno predpokladať, že si spotrebiteľ bol vedomý všetkých dôsledkov, ktoré so sebou dojednanie rozhodcovskej zmluvy nesie. Pokiaľ ide o rozhodcovskú doložku, túto považuje súd za neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods.4 písm. r/ Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na vyššie uvedené, preto súd žalobe vyhovel.

40. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 CSP v spojení s § 262 ods. 2 CSP podľa pomeru úspechu strán konania, pričom žalobkyňa bola v konaní celom rozsahu úspešná, preto súd priznal žalobkyni náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu. O ich výške súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

43. O súdnom poplatku súd rozhodol podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, pretože žalobkyňa je podľa § 4 ods. 2 písm. u) tohto zákona od poplatku oslobodená a súd jeho návrhu vyhovel. Preto súd zaviazal neúspešného žalovaného zaplatiť poplatok v sume 331,50 eura (podľa položky 3 písm. c) prílohy sadzobníka súdnych poplatkov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia na Okresný súd Svidník. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.